

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 383. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510515152/facsimile.pdf> (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

magtpaaliggende at tale meget tydeligt med Dem min kjæreste; og, som jeg vover at sette det forud, igjen min fortroeligste Ven — Men hvorledes skal og et Brev kunde romme, alle mine Tanker, mine
 5 Ønsker, mine Lidelser — et heelt ulyksaligt Aars Forraad — Mit Hjerte, mit arme Hjerte er saa spændt, af Angst, af Haab, af Væmodighed, af Forventning; af — jeg veed ikke hvad — at det
 10 brister, om det ikke snart finder en kjærlig Barm at udøse sig i — I otte Dage kunde jeg ikke skrive alt dette, som jeg haaber at kunde sige Dem i fire Timer — Jeg veed, jeg føler det, min beste Ven, at min Længsel baade er for dristig, og ubillig —
 15 men ved Gud den er ikke ugrundet — og naar De kunde oversee min heele Stilling, saa vel, som jeg, saa vilde De vist tilgive mig min Utaalmodighed og mit Paahæng —

Min arme Pegasus tænker jeg bliver stædig tilsidst — Den dybe sandige Vey som den maae elte
 20 i, gjør at den allerede staaer i et Skum — Den skulde flyve, vil De sige — det sige fleer —

Og ingen seer de tunge Baand,
 Som Skjæbnen med barbarisk Haand,
 Har surret om dens raske Vinger —

25 Ak Ven, i Lænker flyves ey —
 Og forspændt, paa en sandig Vey,
 Er det et modigt Dyr, som springer —

Der har De engang, imod al min Sædvane et
 Impromptu — Phoebus tilgive mig det — Men jeg
 30 burde give Dem en Prøve af det Trott, som min Stilling gjør mig best skikked til — De seer min beste Ven, at det er ingen Ode-Flugt — Overalt var jeg af min inderste Sjæl tilfreds, at mine Venner vilde tiltroe min Geist lidt mindre Styrke, og
 35 mit Hjerte lidt meer — Ærlighed — Dersom det, under de Vanskeligheder, som jeg har at kjæmpe med, var mig let at skrive heldige Oder; saa kunde mange af mine Breve overtyde mig, at jeg var en